

IZBA HANDLOWA I PRZEMYSŁOWA W KRAKOWIE

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

TYGODNIK INFORMACYJNY

POŚWIĘCONY SPRAWOM HANDLOWYM, PRZEMYSŁOWYM I GOSPODARCZYM.

Prenumerata wynosi w Krakowie i na prowincji:	
Całorocznie	Mp. 2.400.—
Półrocznie	" 1.500.—
Kwartalnie	" 800.—

Ogłoszenia: Cała stronica	Mp. 16.000.—
Pół stronicy	" 8.000.—
Ćwierć stronicy	" 4.500.—
1/8 stronicy	" 3.000.—
Za 1 wiersz nonpareilowy	" 80.—

Numer pojedynczy kosztuje 50 Mp.

Nakład i własność Izby Handl. i Przem. w Krakowie. — Redaktor odpowiedzialny: *Dr Rudolf Beres.*

Ubezpieczenie robotników od wypadków.

Jak wiadomo obowiązuje od 1 lipca 1921 r. na terytorjum b. zabonu austriackiego nowa ustawa o ubezpieczeniu robotników od wypadków, która rozszerzyła dotychczasowy obowiązek ubezpieczenia od wypadków, między innymi, na cały szereg przedsiębiorstw i zakładów, z którymi z uwagi na urządzenie przedsiębiorstwa, czy zakładu i rodzaj zajęcia dla zatrudnionego w nich w personelu, z reguły nie łączy się żadne niebezpieczeństwo wypadku.

W myśl przepisów rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy z dnia 19. grudnia 1921, podlegają obecnie obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków nie tylko robotnicy i urzędnicy, zatrudnieni w fabrykach i hutach, w których używa się kotłów parowych i motorów, lecz wogóle wszyscy pracownicy, zatrudnieni w jakichkolwiek przedsiębiorstwach przemysłowych, podpadających pod przepisy austriackiej ustawy przemysłowej.

Tem samem rozciągnięty został przymus ubezpieczenia od wypadków na zakłady przemysłu wolnego (handel towarami), na wszystkie rzemiosła, na przemysły koncesjonowane (księgarstwo, antykwarstwo, wypożyczalnia książek, tandeciarstwo, strzeżenie służby i t. p.), wreszcie nawet na przedsiębiorstwa niepodpadające pod ustawę przemysłową, jak np. prywatne zakłady naukowe, banki, zakłady kredytowe, zakłady ubezpieczeń, kasy oszczędności, sprzedaż czasopism, adwokatura, notariat i t. p.

Tego rodzaju rozszerzenie obowiązku ubezpieczenia od wypadków jest zgoła nieuzasadnione i mija się z celem ustawy.

Równocześnie zniósła ustawa z dnia 7 lipca

1921 r. dotychczasowe maksimum zarobku ubezpieczonego w kwocie 3.600 Kor. czyli 2.520 Mp. rocznie i wprowadziła opłatę od rzeczywiście pobieranego zarobku, przez co opłata ta wzrosła do bardzo znacznej wysokości.

Z powyższego okazuje się, iż ustawa z dnia 7. lipca 1921 jest w wysokim stopniu krzywdząca, gdyż z jednej strony rozciąga przymus ubezpieczenia na przedsiębiorstwa i zakłady, z których wykonywaniem nie łączy się zgoła żadne niebezpieczeństwo wypadku, a z drugiej strony nakłada, skutkiem rozszerzenia podstawy dla wyznaczenia opłat, wprost horrendalne ciężary na przemysł i handel.

Ten stan rzeczy musiał wywołać odruch ze strony dotkniętych tą ustawą czynników i dał powód krakowskiej Izbie handlowej i przemysłowej do zwołania konferencji, celem obmyślenia środków zaradczych.

Powyższa konferencja odbyła się w krakowskiej Izbie dnia 15. b. m. pod przewodnictwem wiceprez. p. r. Perosia przy udziale Inspektora Pracy i Naczelnika Wydziału VI b. Magistratu p. r. Dr. Leinkrama.

Nad referatem, przedstawionym przez sekretarza p. Dra Joseferta, wywiązała się obszerna dyskusja, w której zabierali głos pp. prez. Adelman, r. Ignacy Ehrenpreis, dyr. Szancer, Dr. Salpeter, r. Steinberg, inż. Król, prez. Kosobudzki, oraz przewodniczący.

Po szczegółowych wyjaśnieniach udzielonych przez p. Dra Leinkrama, powzięło zebranie następujące uchwały:

1) Należy domagać się reaktywowania poprzednio obowiązujących w tym przedmiocie ustaw. W ten sposób zostałby pod względem przedmiotowego zakresu działania ustawy, przywrócony

status quo ante, czyli innemi słowy, podlegałyby obowiązкови ubezpieczenia robotników od wypadku, tak jak przedtem, tylko te przedsiębiorstwa, z którymi wykonywaniem łączy się dla personelu w nich zatrudnionego faktycznie niebezpieczeństwo nieszczęśliwego wypadku.

2) Z uwagi, iż ustawa z dnia 7. lipca 1921 r. wprowadziła opłatę od rzeczywiście pobieranego zarobku, a nie jak dawniej od maksimum zarobku w kwocie 2.520 Mp. rocznie, przeto winien był zakład ubezpieczenia robotników od wypadków opłatę tę odpowiednio zredukować, a nie, jak się stało, zatrzymać dawną stopę procentową. Dlatego należy stanowczo domagać się rewizji taryfy opłat i wydatków jej obniżenia.

3) Należy domagać się przepisu, któryby pozwalał na zaliczenie personelu zajętego w przedsiębiorstwie, podlegającym ubezpieczeniu, do różnych klas procentowych niebezpieczeństwa ze względu na rodzaj zajęcia pracownika. Jest bowiem niesłusznem, aby personal biurowy był zaliczony do tej samej kategorii niebezpieczeństwa, względnie do tej samej klasy procentowej niebezpieczeństwa, co personal robotniczy.

4) Należy domagać się wstrzymania przymusowego ściągania opłat w drodze egzekucji, aż do czasu zrealizowania postulatów ad 1), 2) i 3).

Memoriał, obejmujący powyższe żądania, przedłożyło Prezydium Izby Ministrowi Pracy i opieki społecznej oraz Ministrowi przemysłu i handlu.

Nadmienia się, że ustawa o ubezpieczeniu robotników od wypadków obowiązuje jedynie na obszarze b. zaboru austriackiego. W b. Kongresówce niema analogicznej ustawy i w konsekwencji tego nie istnieje tam przymus ubezpieczenia robotników od wypadków. W b. dzielnicy pruskiej obowiązuje wprawdzie podobna ustawa, jednakowoż różni się ona zasadniczo od ustawy u nas obowiązującej. Skutkiem tego przemysł małopolski jest znacznie więcej obciążony, aniżeli w innych dzielnicach, tak, że jego zdolność konkurencyjna jest znacznie obniżona.

Zawodowe szkolnictwo handlowe w Małopolsce.

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie wysłała do Ministerstwa przemysłu i handlu oraz do Minist. wyznań i oświecenia publicznego w Warszawie memoriał w sprawie zawodowego szkolnictwa handlowego w Małopolsce, w którym podnosi, iż sprawa ta w okregu Izby pozostawia wiele do życzenia, tak pod względem ilości zawodowych szkół handlowych, jak i pod względem należytej organizacji istniejących już szkół handlowych.

Obecnie w Małopolsce istnieją następujące typy szkół handlowych:

1. Uzupełniające (doksztalcające) szkoły handlowe.

2. Niższe szkoły handlowe jednoroczne względnie dwuletnie.

3. Średnie szkoły handlowe czteroletnie t. zw. Akademje handlowe.

4. Kursa jednoroczne handlowe dla abiturjentów szkół średnich.

Przedłożony memoriał zajmuje się jedynie pierwszym typem szkół handlowych, t. j. uzupełniających (doksztalcających) szkół handlowych dla młodzieży, zajętej w handlu i przedstawia braki w organizacji tychże szkół oraz wnioski, zmierzające do usunięcia braków, tak, aby szkoły te były dostosowane do potrzeb kupiectwa.

Jest rzeczą notoryczną, iż kupiectwo nasze cierpi dotkliwie z powodu braku należyte uwalifikowanej młodzieży handlowej i wyręczać się musi z konieczności młodzieżą do praktycznego zawodu handlowego niedostatecznie przygotowaną.

W tej sprawie odbyła się w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie ankietą przy udziale przedstawicieli kupieckich zrzeszeń zawodowych, na której wyrażono postulaty, które dają się ująć w następujące punkta:

I. Postulaty ogólne.

1. Do praktyki (nauki) w handlu należy przyjmować jedynie kandydatów, którzy wykazą minimum ogólnego wykształcenia, należytego przez ukończenie z dobrym wynikiem 7-ej klasy szkoły powszechnej, względnie 3. klasy szkoły średniej.

2. Wszystkich praktykantów (uczni) w handlu obowiązuje przymus uczęszczania do doksztalcającej (uzupełniającej) szkoły handlowej i ukończenia teje szkoły z dobrym wynikiem. Odpowiedzialność za dotrzymanie tego przymusu ciąży na pracodawcy.

3. Pracodawcom (kupcom) należy zapewnić odpowiedni wpływ na sposób i program doksztalcającej (uzupełniającej) nauki handlowej.

II. Postulaty specjalne.

1. Doksztalcająca (uzupełniająca) nauka handlowa winna być rozłożona na trzy roczne kursy w ten sposób, aby każdy kurs trwał przez 9 miesięcy i obejmował 10 godzin nauki tygodniowo.

2. Nauka winna odbywać się z reguły w porze dziennej, trzy razy tygodniowo, w godzinach najświeższego ruchu sklepowego danej branży kupieckiej.

3. Program nauki powinien obejmować przedmioty ogólnokształcące, oraz przedmioty zawodu handlowego. Do pierwszych zaliczyć należy w pierwszym rzędzie naukę o obowiązkach obywatelskich, zaś do drugich geografię produkcji, źródła zakupu, miejsc zbytu i najważniejszych połączeń kolejowych; naukę księgowości i rachunków kupieckich, naukę stenografji i pisanja na maszynie; towaroznawstwo, obejmujące grupy: towarów włókienniczych, towarów żelaznych, towarów kolonialnych, towarów papierowych.

Osobny dział nauki winien być poświęcony nauce o obsłudze klienta (pouczanie o formach

uprzejmego zachowania, o sposobie okazywania towaru, zachęty i dorady, o pakowaniu towarów i t. p.), oraz nauce o reklamie (nauka urządzenia wystawy, odpowiedniego ułożenia towaru w sklepie i istota i sposób anonsovania).

Prezydium Izby przedłożyło Ministerstwu powyższe postulaty z prośbą o ich rozpatrzenie, przyczem na uzasadnienie niektórych wniosków przytoczyło co następuje:

Jeżeli kupiectwo domaga się, aby uczeń wstępujący do handlu na praktykę posiadał już pewne minimum ogólnego wykształcenia, to żądanie to okazuje się słusznem, choć z tego względu, że w większości wypadków musi pryncypał przyczyniać się do kosztów utrzymania ucznia, a często kosztu te ponosić w całości.

Wzamian za te świadczenia, które dzisiaj stanowią regułę, musi pryncypał wymagać od ucznia pewnego minimum ogólnego wykształcenia w zakresie powyżej określonym, co zresztą leży w interesie samego ucznia, jako przyszłego kupca, mającego w zawodzie handlowym zająć odpowiednie stanowisko.

Dzisiaj spotykamy w handlu niejednokrotnie analfabetów, którzy na stanowiskach samodzielnych kupców, dyskredytują handel i przynoszą ujemną poważność i wykształconemu odłamowi kupiectwa polskiego.

Kupiectwo pragnie ścisłego kontaktu ze szkołą. Jest to postulat pierwszorzędnej wagi, chodzi bowiem o to, aby szkoły nie stały się mechanicznym warsztatem nauki, lecz aby pod każdym względem czyniły zadość potrzebom kupiectwa przez dostosowanie nauki do każdorazowych wymogów handlu przy uwzględnieniu postępów w dziedzinie obrotu towarowego.

Dlatego koniecznem jest zastrzeżenie wpływu na szkoły przedstawicielom zawodowych zrzeszeń kupieckich, który na zewnątrz winien się ujawniać przez powoływanie kupców-pryncypałów w skład komitetów szkolnych, przez dopuszczanie ich do hospitowania lekcji i t. p.

Jak to wyżej zaznaczono winna nauka w do kształcących (uzupełniających) szkołach handlowych odbywać się w porze dziennej. Dzisiejsze doświadczenie uczy, że nauka w godzinach wieczornych, gdy uczeń po całodziennym zajęciu jest przemęczony, nie wydaje dobrych rezultatów, pomijając już ten objaw psychologiczny, że uczeń po zamknięciu sklepu chciałby być wolny i niechętnie zabiera się do nauki szkolnej, którą i tak uważa za małym necessarium.

Co do przedmiotów nauki powyżej wyliczonych, kładzie Izba szczególny nacisk na naukę o obowiązkach publicznych obywateli, dalej na geografję, zastosowaną do potrzeb handlu w tem znaczeniu, aby uczeń dowiedział się, gdzie może najtaniej i najwygodniej zaopatrzyć się w towar i jakimi drogami go sprowadzić.

Wielką wagę przywiązuje Izba również do nauki o obsłudze klienta. Nauka w tym dziale prowadzona celowo, przyczyni się do wychowania ucznia pod względem towarzyskiego obejścia.

W program szkolny wziąć należy również naukę o reklamie, która jak wiadomo, niejednokrotnie decyduje o powodzeniu kupca.

Co się tyczy wreszcie towaroznawstwa, żąda Izba, ażeby w tym zakresie nadano nauce kierunek więcej praktyczny przez odrzucenie niepotrzebnego balastu teoretycznych formulek.

Brak wagonów dla przemysłu małopolskiego.

Dnia 19. b. m. odbyło się w krakowskiej Izbie handlowej i przemysłowej posiedzenie Komisji połączonych sekcji pod przewodnictwem prezydenta Tadeusza Epsteina.

Mędzy innemi stanowiła przedmiot obrad sprawa braku wagonów dla przemysłu małopolskiego.

Sprawę referował wiceprezydent Peroś, który w dłuższem przemówieniu przedstawił opłakany stan gospodarki kolejowej w tej dziedzinie, grożącej wprost ruiną większym przedsiębiorstwom produkcyjnym.

Przemysły, zwłaszcza wytwarzające materiały budowlane, nie mogą otrzymać potrzebnych wagonów, skutkiem czego nie mogą skutecznie zamówień, co oczywiście musi spowodować zupełny zastój w ruchu budowlanym. To samo odnosi się również do przedsiębiorstw eksploatujących kamień i węgiel.

Przedsiębiorstwa, które otrzymywały dawniej 25 wagonów dziennie, otrzymują dzisiaj zaledwie po 1 wagonie.

O ile nie nastąpi poprawa tych stosunków, dojdzie do zupełnego zastanowienia ruchu w wielu przedsiębiorstwach.

Nad referatem p. Perosia wywiązała się obszerna dyskusja.

Mówcy w dobitnych słowach krytykowali gospodarkę zarządu kolejowego.

Niektóre stacje są przepełnione wagonami rozmaitego typu, które wymagają nieznacznych tylko naprawek, aby znów były zdolne do przewozu. Tymczasem nic się nie robi w tym kierunku. W samym Tarnowie znajduje się podobno znaczna ilość wagonów wyznaczonych i przeznaczonych do naprawy.

Przewóz towarów na krótkich przestrzeniach trwa czasem 7—14 dni, co również utrudnia w wysokim stopniu wyzyskanie wagonów towarowych. Dotąd nie zorganizowano przy Ministerstwie kolejowem centralnego urzędu dyrygowania wozów, któryby czuwał nad całym parkiem wozowym w państwie i rozdzielał wozy równomiernie między wszystkie okręgowe dyrekcje kolejowe. Poszczególne stacje kolejowe zamawiają potrzebne wozy w dyrekcjach kolejowych i nie mogą ich otrzymać, względnie otrzymują je w minimalnej ilości.

Charakterystycznem jest, że krakowska Izba handlowa i przemysłowa odniosła się w drodze telegraficznej w tej sprawie do Ministerstwa kole-

jowego w Warszawie i dotąd, mimo upływu blisko 2 tygodni, nie otrzymała żadnej odpowiedzi. Takie postępowanie wywołuje zdziwienie i rozgoryczenie wśród przemysłowców.

Prez. Epstein wyjaśnił, że sprawa braku wagonów była przez niego pomszczona na państwowej Radzie Kolejowej w Warszawie, jednak bez rezultatu, mimo notorycznego braku wagonów i grożącej skutkiem tego ruiny gospodarczej.

Na skutek uchwały Komisji wniosła Izba handlowa i przemysłowa w tej sprawie obszernie unotywowany memoriał do Ministerstwa Kolei Żelaznych i Ministerstwa Przemysłu i Handlu z żądaniem najrychlejszego zbadania tych opłakanych stosunków i usunięcia niedogodności zagrażających bytowi całego szeregu przedsiębiorstw i zakładów przemysłowych. Równocześnie odniosło się Prezydium Izby do Prezydium Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, w sprawie wydania zarządzenia, by interesentów ochronić przed przytrafiającymi się obecnie niespodziankami, że awizowanych zaliczek kolejowych odrzuca się nie wypłaca, lecz strony kilkakrotnie po nie do kasy kolejowej chodzą maza.

W sprawie nowego spisu uczestników telefonicznych.

Izba handlowa i przemysłowa zwróciła się do Dyrekcji poczt i telegrafów w Krakowie z zapytaniem, w jakim stadium znajduje się sprawa wydania nowego spisu uczestników telefonicznych w okręgu krakowskiej Dyrekcji.

Izba wskazała na okoliczność, iż od czasu wydania ostatniego spisu, sporządzonego według stanu z dnia 15. marca 1921 r. zaszły liczne zmiany tak, że niejednokrotnie trzeba zwracać się do biura informacyjnego o wskazanie numeru abonenta. Jest to połączone ze stratą czasu i rozmaitemi innymi niedogodnościami, które utrudniają normalny tok interesów w handlu i przemyśle.

Izba zwróciła nadto uwagę Dyrekcji, iż spisy abonentów okręgu warszawskiego i okręgu białostockiego już wyszły z druku, a wydanie nowego spisu abonentów okręgu krakowskiego zalega, mimo upływu 1½ roku od wydania ostatniego spisu.

W odpowiedzi na powyższe pismo zawiadomiła Dyrekcja poczt i telegrafów, iż dodatek do spisu abonentów, obejmujący zmiany w stanie uczestników sieci telefonicznej, zaszle po dniu 15. marca 1921, znajduje się w druku i w krótkim czasie będzie doręczony abonentom.

Doręczanie poczty listowej w Krakowie.

Na skutek zażaleń napływających ze strony tut. przedsiębiorstw przemysłowych na zbyt późne doręczanie porannej poczty listowej, skierowała Izba do Dyrekcji poczt i telegrafów w Krakowie

pismo, w którym wskazała na utrudnienia w załatwianiu czynności odnośnych przedsiębiorstw, spowodowane zbyt późnym doręczaniem listów i zażądała wydania zarządzeń, któreby usunęły te niedomagania pocztowe.

Konwencja handlowa polsko-francuska.

W dniu 10. lipca b. r. weszła w życie ustawa z dnia 12. maja b. r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej między Polską a Francją.

Tekst tejże ustawy, zawierającej również wykaz towarów dla których przewidziana jest obniżenie w obrocie handlowym z Francją zniżka opłat celowych, przeglądać mogą osoby interesowane w biurze Izby w godzinach urzędowych.

Urlopy pracowników przemysłowych.

W myśl rozporządzenia Ministra pracy i opieki społecznej z 1. lipca b. r. (Dz. u. nr. 52) następujące działy przemysłu mają prawo za zawiadomieniem inspektora pracy właściwego obwodu, przełożyć w roku 1922 urlopy pracownikom całkowicie na okres czasu od 1. października do 31. grudnia:

- a) reparacja maszyn rolniczych;
- b) przemysł budowlany, prowadzony niesezonowo;
- c) odlewnie żelaza, związane z budownictwem oraz z naprawą i budową maszyn rolniczych;
- d) kowalstwo i ślusarstwo, związane z budownictwem oraz z naprawą i budową maszyn rolniczych;
- e) reparacja dachów i krycie ich;
- f) konstrukcje żelazne zewnętrzne;
- g) wyrób zapraw wiążących: cementu, wapna, gipsu, alabastru;
- h) wyrób sztucznych kamieni budowlanych i technicznych;
- i) niesezonowo prowadzony wyrób cegieł, dachówek, sączków, kafli, terrakoty;
- j) wydobywanie, łapanie, tłoczenie i magazynowanie ropy naftowej i gazów ziemnych;
- k) wyrób artykułów spożywczych, prowadzony niesezonowo;
- l) zakłady zdrojowe, uzdrowiska, szpitale, lecznice, hotele, pensjonaty, restauracje, cukiernie, kawiarnie oraz położone w uzdrowiskach sklepy.

Układanie list urlopów pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Rozporządzeniem ministerjalnym z 2. lipca b. r. (Dz. u. nr. 52) zarządzono, iż dla ułożenia list urlopowych pracownicy wybierają ze swego grona delegatów w stosunku następującym:

- 1) w zakładach, zatrudniających do 10 pracowników, 1 delegata;

2) w zakładach, zatrudniających od 11 do 50 pracowników, 2 delegatów;

3) w zakładach, zatrudniających od 51 do 100 pracowników, 3 delegatów;

4) w zakładach, zatrudniających od 101 do 500 pracowników na każdą rozpoczętą nową setkę przybywa 1 delegat;

5) przy wyższej liczbie pracowników na każde rozpoczęte pół tysiąca pracowników przybywa 1 delegat.

Wybór delegatów odbywa się na ogólnym zebraniu pracowników zakładu drogą wyborów tajnych i proporcjonalnych.

Protesty przeciw prawidłowości wyborów w ciągu tygodnia od dnia wyborów wolno zgłaszać do inspektora pracy właściwego obwodu, który upoważniony jest do zarządzenia pomownych wyborów.

Za zgodą zarządu przedsiębiorstwa, mogą pracownicy poszczególnych działów zakładu pracy wybierać własnych delegatów i układać odrębne listy urlopów, nie uczestnicząc w wyborach ogólnych.

Zmiany kolejności urlopów w ułożonych już i przyjętych listach osób uprawnionych do korzystania z urlopu, mogą być wprowadzane, o ile nastąpi na to zgoda zainteresowanego pracownika oraz zarządu przedsiębiorstwa.

Zmiany w listach osób korzystających z urlopów, wywoływane chorobą pracownika, winny być dokonane przez zarząd przedsiębiorstwa na skutek zwrócenia się do zarządu chorego pracownika, który winien przedłożyć świadectwo lekarza o chorobie.

W zakładach, w których istnieje stałe przedstawicielstwo ogółu pracowników, uznane przez pracowników i zarząd przedsiębiorstwa, przedstawicielstwo to może, za zgodą stron obu, pełnić obowiązki delegatów, wybieranych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z dniem 15. lipca b. r.

Podwyższenie opłat za przyłączenie i przeniesienie aparatów telefonicznych.

Rozporządzeniem ministerjalnym z 9. czerwca b. r. (Dz. u. nr. 47) wprowadzono z dniem 1. lipca b. r. następujące podwyższone opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów telefonicznych:

a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej: za połączenie z centralą, bez względu na ilość abonentów tejże, jednorazowo po 6000 mk. za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej;

b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie, oprócz opłaty podług punktu a), ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą, po 8000 mk.;

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 4000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju, co i aparat główny — 4000 mk.;

b) za przyłączenie w tem samym mieszkaniu, co i aparat główny — 6000 mk.;

c) za przyłączenie w tym samym budynku, co i aparat główny — 8000 mk.;

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej 4000 mk. za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym.

Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne na następujących warunkach:

a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę, mają się znajdować w jednej posiadłości;

c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;

d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie, urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa zaś centrali i w tym wypadku należy do abonenta.

Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowe opłaty, jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju — 4000 mk.;

b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego budynku — 6000 mk.;

c) za przeniesienie do innego lokalu tego samego budynku — 8000 mk.;

d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty — 8000 mk.;

(według punktu c), dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości

linji nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:

w obrębie strefy pierwszej — 6000 mk.;

w obrębie strefy drugiej — 8000 mk.;

e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta — 3000 marek.

Oplaty powyższe pobiera się przed rozpoczęciem robót; zwraca się je w tym tylko wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie może być oddany do użytku abonenta.

Zniesienie zakazu wywozu węgla.

Obwieszczeniem ministerjalnem z 12. lipca b. r. („Mon. Pol.“ Nr. 163) zniesiono z dniem 15. lipca b. r. zakaz wywozu węgla kamiennego, brunatnego, torfowego i drzewnego, oraz cegiełek węglowych (brykiety, koks, torf).

Monopol tytoniowy.

Na mocy ustawy z 1. czerwca b. r. (Dz. u. Nr. 47) wprowadzono z dniem 29. czerwca b. r. na całym terenie Państwa Polskiego monopol tytoniowy.

Produkcja, przywóz z zagranicy oraz sprzedaż surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych jest przeto przywilejem Państwa i stanowi przedmiot monopolu skarbowego.

Ograniczenia w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Rozporządzeniem wykonawczem do ustawy z 23. kwietnia 1920 o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych, wydanem w dniu 2. czerwca b. r. (Dz. u. nr. 51) zabroniono wytwarzania w kraju i sprowadzania z zagranicy napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu.

Ograniczenie to nie dotyczy wyrobu spirytusu w ogólności i wytwarzania wyższoprocentowych napojów alkoholowych, przeznaczonych na eksport.

Piwo, zawierające do 2.5% alkoholu nie podlega powyższym ograniczeniom. Procent alkoholu winien być jednak zaznaczony przez producenta na naczyniu, w którym oddaje piwo do handlu.

Całkowity zakaz sprzedawania i podawania napojów alkoholowych może nastąpić w danej gminie na zasadzie głosowania powszechnego.

O liczbie i rozmieszczeniu miejsc wyszynku i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, decyduje właściwa komisja do walki z alkoholizmem.

Udzielanie koncesji na wyszynk lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu, w województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tar-

nopolskim — do kompetencji Ministerstwa przemysłu i handlu, w województwach zaś poznańskim i pomorskim — według dotychczas obowiązujących ustaw.

Przy władzach administracyjnych I. i II. instancji ustanawia się komisje do walki z alkoholizmem, w których skład wchodzi: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, dwóch przedstawicieli samorządu oraz dwóch przedstawicieli organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem, ewent. zrzeszeń oświatowych lub współdziałających.

Ostateczna decyzja przy rekursach od orzeczeń komisji przy I. i II. instancji, należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie z dniem 11. lipca 1922.

Podwyższenie taryfy za czynności spedytorskie.

Na posiedzeniu odbytem dnia 7. lipca b. r. uchwaliło Gremium właścicieli przedsiębiorstw spedycyjnych i przewozowych w Krakowie podwyższyć z dniem 8. lipca b. r. o 50% dotychczasową taryfę czynności spedytorskie, obowiązującą od 15. września 1921 r., a objętą w grupie A. za odprawę celną oraz w grupie B. za ekspedycję bez odprawy celnej.

Spółki akcyjne, mające znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej.

W myśl rozporządzenia ministerjalnego z 31. maja b. r. (Dz. u. nr. 51) w odniesieniu do spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej, zatwierdzenie statutu spółki może być uzależnione od udziału kapitału krajowego w kapitale zakładowym spółki, od udziału większości obywateli polskich w zarządzie spółki i wogóle od innych warunków, które Ministrowie przemysłu i handlu oraz skarbu uznają za konieczne zastrzec w statucie spółki.

Do spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej, zaliczają się spółki, mające na celu:

a) wyrób broni, amunicji i produktów przemysłu wojenno-chemicznego;

b) budowę i eksploatację kanałów wodnych;

c) budowę i eksploatację dróg żelaznych ogólnych;

d) żeglugę morską i rzeczną;

e) eksploatację telefonów, telegrafów i radio-telegrafów;

f) eksploatację wodociągów, tramwajów, elektrowni okręgowych, jak również elektrowni i gazowni miejskich;

- g) eksploatację rzeźni;
- h) operacje kredytowe i
- i) asekuracje.

Na mocy rozporządzenia Ministrów przemysłu i handlu oraz Skarbu, może być powyższy wykaz spółek akcyjnych uzupełniony.

Odpowiedzialność Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

W myśl rozporządzenia ministerjalnego z 20. czerwca b. r. (Dz. u. nr. 49) odszkodowanie za listy wartościowe i paczki z podaną wartością nie może przekraczać wartości podanej przez wysyłającego, za paczki zaś bez podanej wartości nie może przekraczać sumy 200 Mkp. za każdy kilogram wagi brutto, przyczem część kilograma liczy się za cały kilogram.

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie z dniem 1. lipca b. r.

Międzynarodowe kupony na odpowiedź.

Rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z 27. maja b. r. (Dz. u. nr. 45) zarządzono, iż począwszy od dnia 22. czerwca b. r. przyjmowane będą we wszystkich urzędach pocztowych Rzeczypospolitej Polskiej do wymiany na polskie znaczki pocztowe międzynarodowe kupony na odpowiedź. (Coupons - response internationaux).

Sprzedaży tego rodzaju kuponów na razie nie wprowadzono.

W zamian za każdy kupon na odpowiedź wartości 50 centymów, wydawane będą polskie znaczki pocztowe, których ogólna wartość winna odpowiadać każdorazowo obowiązującej opłacie pocztowej od listu z Polski zagranicę, wagi 20 gramów.

W zamian za kupon wartości 25 centymów wydawane będą polskie znaczki pocztowe, których wartość wynosić będzie połowę opłaty od listu z Polski zagranicę, wagi 20 gramów.

Kupony mogą być wymieniane na znaczki pocztowe tylko w ciągu najbliższych dwóch miesięcy po miesiącu, w którym kupon był sprzedany.

Dla kuponów nabytych w krajach pozaeuropejskich, termin ten wynosi sześć miesięcy.

W końcu postanawia powyższe rozporządzenie, iż jednej i tej samej osobie nie wolno w jednym dniu wymienić więcej niż 10 kuponów pochodzących z tego samego kraju.

Czasowe ulgi taryfowe przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego.

Na mocy rozporządzenia Ministra kolei żelaznych z 30. maja b. r. (Dz. u. nr. 45) znizono

opłatę przewoźnego do poziomu stawki taryfy gospodarczej 4 Mp. za każde 100 kg. i 10 km. dla przesyłek zwyczajnych następujących artykułów: pszenica, żyto, kasza wszelkiego rodzaju, kartofle, materiał rzeźny, jak: bydło rogate, cielęta, trzoda chlewna i owce, zwierzęta bite, mięso świeże, tłuszcze, węgiel, brykiety węglowe i drzewo opałowe, nadawanych w wszystkich stacjach polskich kolei państwowych do stacji przeznaczenia: Kraków, Kraków-Grzegórzki, Lublin, Lwów, Lwów-Podzamcze, Lwów-Podzamcze-Rzeźnia, Łódź-fabryczna, Łódź-kaliska, Podgórze-Bonarka, Podgórze-Płaszów, Poznań, Warszawa-Główna, Warszawa-Gdańska, Warszawa-Praga, Warszawa-Wileńska i Warszawa-Wschodnia.

Ulgi te przyznane będą pod następującymi warunkami:

a) przesyłki muszą być adresowane do magistratów miast Kraków, Lwów, Łódź, Lublin, Poznań lub Warszawa, lub też do Związku kooperatywy konsumentów w tychże miastach;

b) przewoźne według ulgowej stawki taryfowej oblicza się za rzeczywisty ciężar przesyłki, najmniej jednak za 10.000 kg.;

c) różnica między przewoźnem, pobranem wedle taryfy normalnej, a przewoźnem, obliczonem na podstawie powyższej taryfy ulgowej, zostanie wypłaconą w drodze zwrotu. W tym celu instytucje uprawnione do korzystania z ulgi taryfowej, winny najpóźniej do końca lutego 1923 r. przedstawić tej Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych, w której obrębie znajduje się stacja przeznaczenia — oryginalne listy przewozowe na dotyczące przesyłki, zaopatrzone potwierdzeniem magistratu, że sprowadzony towar lub produkt ze sprowadzonego towaru, został sprzedany w sklepach magistratu lub kooperatywy, należącej do związku kooperatywy konsumentów.

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie dnia 22. czerwca b. r. i obowiązywać będzie do dnia 31. sierpnia b. r.

Kinematograficzny przegląd urządzeń przemysłowych, górniczych, technicznych, handlowych i transportowo-nawigacyjnych Polski, Górnego Śląska i Wolnego Miasta Gdańska.

Centralny Związek polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów w Warszawie zawiadomił Izbę, iż Towarzystwo przemysłu kinematograficznego „Ines-Film“ w Warszawie (Krakowskie Przedmieście 17) otrzymało na podstawie układu, zawartego z Dyrekcją „Targów Wschodnich“ we Lwowie, wyłączne prawo wytworzenia pierwszego zbiorowego kinematograficznego przeglądu urządzeń przemysłowych, górniczych, technicznych, handlowych i transportowo-nawigacyjnych Rzeczypospolitej Polskiej, Górnego Śląska i Wolnego Miasta Gdańska.

Film ten będzie wyświetlany we Lwowie przez cały czas trwania „Targów Wschodnich“, a na-

stępnie demonstrowany będzie zagranicą, aby w sposób żywy i plastyczny zapoznać inne kraje z pracą i bogactwem Polski.

Ze względu na to, że zamierzona akcja jest u nas pierwszym poważnym czynem w dziedzinie reklamy kinematograficznej, która oddawna już oddaje nieocenione usługi zagranicą, Centralny Związek oraz Izba handlowa i przemysłowa zwracają uwagę sfer interesowanych na wspomniany wyżej „Pierwszy Przegląd Kinematograficzny“, jako najbardziej celowy środek reklamy, który jakkolwiek kosztowny narazie, to jednak, umiejętnie wykorzystany, osiąga zawsze zamierzony cel, a w naszych warunkach, zwłaszcza wobec zagranicy uważany być musi za niezbędny, gdyż jest jedyną sposobnością zaznajomienia obcych z rozmiarami, rodzajem i stanem naszej wytwórczości.

Pożądanem jest przeto, aby „Przegląd“ obejmował jak największą ilość najpoważniejszych firm i przedsiębiorstw przemysłowych, gdyż wtedy dopiero będzie pełnem i najkorzystniejszym odzwierciedleniem rzeczywistego stanu rzeczy.

Dla przedsiębiorstw biorących udział w „Targach Wschodnich“ będzie „Przegląd Kinematograficzny“ doskonałym uzupełnieniem ich ekspozycji, a dla tych przedsiębiorstw, które nie wezmą udziału w Targach, stanowić będzie dogodną sposobność przedstawienia swych produktów w postaci reprodukcji kinematograficznej licznym uczestnikom „Targów“, a następnie zagranicy.

Zgłoszenia w czasie możliwie najkrótszym kierować należy do Towarzystwa Przeglądu Kinematograficznego „Ines-Film“ w Warszawie (Krakowskie Przedmieście 17).

Utworzenie Izby handlowej oraz Izby rękodzielniczej w Katowicach.

W myśl rozporządzenia Ministra przemysłu i handlu z 27. czerwca b. r. (Dz. u. Nr. 53) utworzono z dniem 18. lipca b. r. na cały obszar Górnego Śląska, przyznany Polsce decyzją Rady Ambasadorów z 20. października 1921 r. Izbę handlową oraz Izbę rękodzielniczą z siedzibą w Katowicach.

Tymczasowe prowadzenie spraw obu Izb należeć będzie do Komisarza Rządowego, mianowanego przez Ministra przemysłu i handlu.

Syndykat handlowy w Bukareszcie.

Grono kapitalistów i przemysłowców rumuńskich z b. posłem Rzeczypospolitej Drem Marjanem Lindem na czele przystępuje do założenia w Rumunii syndykatu handlowego, mającego na celu zacieśnienia stosunków handlowych między Polską a Rumunią i bliższym Wschodem.

Siedzibą nowej organizacji będzie Bukareszt, w miarę potrzeby powstaną oddziały w innych dzielnicach Królestwa rumuńskiego.

Zapewniony również jest współudział jednego z najważniejszych banków bukareszteńskich.

Polskie przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe, pragnące wejść w stosunki w Rumunię za pośrednictwem Syndykatu, zechcą nadesłać zgłoszenia do Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Wywóz towarów z Węgier.

Poselstwo polskie w Budapeszcie donosi, iż Rząd węgierski ustanowił na następujące artykuły nowe opłaty eksportowe:

czereśnie, wiśnie, agrest, świętojanka, żółte brzoskwinie (t. zw. kajszin) 300 kor. węg. za 1 q. brutto;

fasola świeża zielona, zielony groch 400 kor. węg. za 1 q. brutto;

świeża kalarepa 200 kor. węg. za 1 q. brutto.

Równocześnie zezwolił Rząd węgierski na wywóz bez specjalnego pozwolenia wymienionych wyżej owoców i jarzyn, pod warunkiem uiszczenia odnośnych opłat eksportowych.

Bez wszelkich ograniczeń i bez opłat wywozowych wolno eksportować z Węgier poziomki i truskawki, oraz w czasie do 1. sierpnia b. r. również dynie jadalne i ogórki.

Opłata przy wywozie koni z Węgier.

Ministerstwo przemysłu i handlu podało Izbie do wiadomości, iż Rząd węgierski zmienił dotychczasową opłatę eksportową za konie (3000 kor. węg. za sztukę) w następujący sposób:

za pierwszorzędnego konia wyścigowego 50.000 kor. węg.;

za drugorzędnego konia wyścig. 25.000 k. w.;

za trzeciorzędnego konia wyścig. 15.000 k. w.;

za inne konie 10.000 kor. węg.

Za konie wywiezione z Węgier przejściowo w celach zarodowych i wyścigowych, które mają być przywiezione z powrotem do Węgier, nie pobiera Rząd węgierski wymienionych wyżej opłat.

Cykl wykładów dla kupców i przemysłowców.

Prezydium Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie przystępuje do zorganizowania w bieżącym sezonie zimowym cyklu wykładów przeznaczonych dla kupców i przemysłowców.

Wykłady odbywać się będą w sali Muzeum techniczno-przemysłowego w Krakowie i obejmować będą wiadomości z zakresu ustawodawstwa handlowego i przemysłowego, podatkowego, celnego, kolejnictwa i t. p.

Osobne kursa będą poświęcone nauce z zakresu towaroznawstwa, z uwzględnieniem gałęzi

handlu towarami kolonialnymi, włóknistymi, żelaznymi i papierem.

Program wykładów i kursów, nazwiska prelegentów i wszelkie inne szczegóły ogłoszone zostaną we wrześniu b. r.

III. Międzynarodowy Targ wiedeński.

W czasie od 10. do 18. września b. r. odbędzie się w Wiedniu III. Międzynarodowy Targ.

Interesenci tut. okręgu, zamierzający udać się na ten targ, nabyć mogą w biurze Izby handlowej i przemysłowej (ul. Długa 1) karty legitymacyjne, uprawniające do 50%-owych zniżek opłat kolejowych i paszportowych na terenie Niemieckiej Austrii, jakoteż karty na zamówienie mieszkań w Wiedniu na czas trwania Targu. Cena legitymacji wynosi 2.000 Mkp. za sztukę, karty na mieszkanie — 200 Mkp. za sztukę.

Międzynarodowy Targ wzorów towarowych w Pradze.

W czasie od 3. do 10. września b. r. odbędzie się w Pradze Międzynarodowy Targ wzorów towarowych.

Wszelkich informacji o udziale w Targach, podróżach do Pragi, ulgach, zgłoszeniach i legitymacjach udzielają czeskosłowackie Urzędy konsularne (w Krakowie przy ul. Gołębiej 18).

Prospekty Targu praskiego otrzymać mogą osoby interesowane w biurze Izby handlowej i przemysłowej.

III. Międzynarodowy Targ w Libercu.

W czasie od 9. do 24. sierpnia b. r. odbędzie się w Libercu (Reichenberg) III. Międzynarodowy Targ.

Legitymacje, na mocy których uczestnicy Targu uzyskują, na terytorjum Czecho-Słowacji zniżkę opłat kolejowych o 33%, oraz zniżkę opłat paszportowych o 75%, nabywać mogą interesenci krakowscy w S. A. dla międzynarodowego transportu Schenker i Ska w Krakowie, ul. Pańska 9. oraz w Spółce transportowej „Cracovia“ Sp. z o. o., Kraków, ul. Grodzka 60.

Cena kart legitymacyjnych wynosi 300 Mkp. od sztuki.

II. Targ w Lublanie.

W biurze Izby handlowej i przemysłowej przeglądać mogą osoby interesowane prospekt II-go Targu w Lublanie, który ma się odbyć w czasie od 2. do 11. września b. r.

Jarmark w Niżnim-Nowgorodzie.

Wedle zawiadomienia Poselstwa polskiego w Moskwie, przygotowuje obecnie Rosja urządzenie jarmarku w Niżnim Nowgorodzie.

Wymienione Poselstwo udziela polskiemu interesentowi wszelkich informacji i pośredniczy w wynajmowaniu lokalu dla eksponatów firm krajowych.

Pokazy kinematograficzne dla Rosji.

Izba handlowa dla północno-wschodniej Rosji w Piotrogradzie organizuje przy swem muzeum handlowem zbiór pokazów kinematograficznych działu gospodarczego dla rosyjskich kół technicznych i przemysłowych.

Szczególne zainteresowanie budzą filmy, przedstawiające proces wytwarzania maszyn i narzędzi dla rolnictwa, transportu i obróbki surowców.

Pożądanem jest dostarczenie tekstów, któreby stanowiły materiał objaśniający przy wyświetlaniu filmów.

Konkurs na umieszczenie reklam na blankietach telegraficznych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów rozpisuje niniejszym konkurs na umieszczenie reklam na blankietach telegraficznych doręczanych adresatom.

Nie krepując inicjatywy prywatnej, dopuszczającej lepsze wyzyskanie tego druku dla reklam, ustala Ministerstwo Poczt i Telegrafów następujące warunki:

1. Blankietów z reklamami używać będą wszystkie urzędy telegraficzne podległe Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

2. Umowę zawrze się na przeciąg jednego roku (1923).

3. Przedsiębiorca dostarczać będzie Ministerstwu Poczt i Telegrafów blankietów telegraficznych bezpłatnie w ilości, odpowiadającej całorocznemu zapotrzebowaniu, w terminach oznaczonych w umowie, przy czem dopuszczalna nieścisłość ilości nie może przekraczać 20%.

4. Dostawa blankietów do umówionego miejsca, odbywać się będzie na koszt przedsiębiorcy.

5. Ministerstwo Poczt i Telegrafów nie przyjmuje odpowiedzialności za nieprzewidziane wypadki, mogące wpłynąć na zwiększenie, zmniejszenie lub zastanowienie ruchu telegraficznego i wynikłe stąd straty.

6. Przedsiębiorca będzie miał prawo umieszczania reklam na całej odwrotnej stronie blankietów.

7. Reklamować wolno tylko firmy polskie, względnie mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Ministerstwo Poczt i Telegrafów zastrzega sobie prawo cenzury ogłoszeń, ewentualnie w porozumieniu z Ministerstwem Handlu i Przemysłu oraz Min. Zdrowia.

8. Przedsiębiorca poniesie kosztu skarbowe za umowę.

9. Przedsiębiorca złoży kaucję na dotrzymywanie umowy, której wysokość ustali się później, jednak nie mniejszą, jak 10% umówionego wynagrodzenia za przywilej.

Oferty z wyszczególnieniem warunków, wraz z kwitem stwierdzającym złożenie w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, względnie jej oddziałach, wadium w kwocie 50.000 mkp. nadsyłać należy pod adresem Ministerstwa Poczty i Telegrafów w Warszawie, w kopercie opieczetowanej z wyraźnym napisem „oferta na reklamy“ do 15. sierpnia 1922 r.

Oferent cofający się przed ukończeniem rozprawy ofertowej traci wadium. Przywilej w zasadzie przyznany będzie ofiarującemu najkorzystniejsze warunki. Ministerstwo Poczty i Telegrafów zastrzega sobie jednak dowolny wybór, jakoteż możliwość unieważnienia całej rozprawy.

Zmiany w rejestrze handlowym:

Wpisano Firmy:

Składnica Kółek rolniczych w Kamienicy, Stow. spółdzielcze z ogr. odp.

Huppert i Wald, wytwórnia likierów i win owocowych w Kętach.

Bar narodowy i delikatesy, Ska z o. o. w Krakowie.

Spółka budowlana z ogr. odp. w Zakliczynie nad Dunajcem.

Rosiński i Spółka, Ska z ogr. odp. w Chrzanowie.

Juda Hartmann, kram tow. mieszanych w Cieniawie.

Wasył Halaburda, wyszynk trunków w Binczarowej.

Sara Goldberg, kram towarów łocciowych w Grybowie.

J. Friedmann, detaliczna sprzedaż pierza w Krakowie.

„Orient“ dom handlowo-komisowy, Ska z ogr. odp. w Katowicach, Filja w Krakowie.

„Młot“ biuro techniczne, warsztaty ślusarsko-mechaniczne i zakład instalacji wodociągów, Ska z ogr. odp. w Nowym Sączu.

„Las“ drzewna Spółka przemysłowo-handlowa, Ska z ogr. odp. w Krakowie.

Składnica Kółek rolniczych w Ciężkowicach pow. Grybów, Stow. spółdziel. z ogr. odp.

Zakopiańska spółka samochodowa, Ska z ogr. odp. w Zakopanem.

Naduchowska i Komornicka, wytwórnia marmolady i przetworów owocowych, Ska z ogr. odp. Jadowniki Podgórne pow. Bziesko.

„Libertas“, handel produktami surowymi, jelitami, pęczkami i łojem, Ska z ogr. odp. w Lipniku.

Spółdzielnia rolniczo-handlowa, Spółka rolna wadowicka w Wadowicach zar. z ogr. odp.

Spółka rolniczo-handlowa „Ziemioplód“, Ska z ogr. odp. w Krakowie.

Spółdzielnia spożywcza, księgarska i przyborów szkolnych Nauczycielstwa Szkół powszechnych w Andrychowie z odp. udziałami.

Zmiany przeprowadzono przy firmach:

Robert Donth, handel towarów bławatnych w Rzeszowie (zmiana brzmienia firmy na: „Robert Donth, skład płótna i towarów bławatnych w Rzeszowie“).

Zjednoczenie Kupieckie „Nadzieja“, Stow. zar. z ogr. por. w Limanowej (uchwalono rozwiązanie Stowarzyszenia i zarządcono jego likwidację).

Robotniczy Związek spożywczy „Praca“ w Nowym Sączu, Stow. zar. z ogr. odp. (uchwalono rozwiązanie Stow. i zarządcono jego likwidację).

Kasa Komercyjna w Bochni, Stow. zar. z ogr. por. (postanowiono likwidację i rozwiązanie Stowarzyszenia).

Spółka oszczędności i pożyczek w Piwnicznej (zmiany w Zarządzie).

„Obrót“, Spółka handlowa z ogr. odp. w Nowym Sączu (podwyższenie kapitału zakładowego).

Emanuel Eichhorn w Krakowie (zmiana brzmienia firmy na: Emanuel Eichhorn i Syn w Krakowie).

„Bazar Polski“ S. A. (zmiany w Dyrekcji).

Stowarzyszenie spożywcze „Konsum“, stow. zar. z ogr. por. w Starym Sączu (rozwiązano Stowarzyszenie i zarządcono likwidację).

Towarzystwo zaliczkowe w Grybowie, Stow. zar. z nieogr. por. (zmiana w Zarządzie).

„Bracia Münch“ (Brüder Münch) w Białej (ustąpienie dwóch spółników).

„Vinum“, Małopolska wytwórnia win, Ska z ogr. odp. (postanowiono Spółkę rozwiązać i zlikwidować).

Browar w Tenczyнку (zmiana członków Rady zawiadowczej).

Chłopsko-robotnicze Stowarzyszenie spożywcze, Stow. zar. z o. por. (postanowiono rozwiązanie i likwidację Stowarzyszenia).

Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu (rozwiązano Stowarzyszenie i zarządcono likwidację).

Biuro sprzedaży Polskich Eksportowych firm jajczarskich, Spółdz. z odp. udziałami (w likwidacji).

Hugo Reich, fabryka giętych mebli w Łodygowicach (przystąpienie drugiego spółnika, udzielenie prokury Fryderykowi Jungmannowi).

Robert Donth, handel towarów bławatnych w Rzeszowie (zmiana brzmienia firmy na: „Robert Donth, skład płótna i towarów bławatnych w Rzeszowie“).

Zjednoczenie Kupieckie „Nadzieja“ Stow. zar. z ogr. por. w Limanowej (uchwalono rozwiązanie Stowarzyszenia i zarządzono jego likwidację).

Robotniczy Związek spożywczy „Praca“ w Nowym Sączu, Stow. zar. z ogr. odp. (uchwalono rozwiązanie Stow. i zarządzono jego likwidację).

Wykreślenia firm:

Powszechny Zakład kredytowy w Grybowie, Stow. zar. z ogr. por. (z powodu ukończenia likwidacji).

Fabryka masła roślinnego „Hermon“ w Krakowie, Ska z ogr. odp. w likwidacji (skutkiem zwinienia przemysłu).

„Petrolea“ naftowa spółka z ogr. odp. w likwidacji w Krakowie (skutkiem zwinienia przemysłu).

„Polski przemysł Chemiczny“, Ska z ogr. odp. w Krakowie (skutkiem przeniesienia majątku Spółki wraz z długami na „Tehate“ Towarzystwa dla Handlu, Przemysłu i Rolnictwa, Spółka akcyjna w Warszawie).

„Imperator“ eksport i import, Ska z ogr. odp. w Krakowie (skutkiem zwinienia przemysłu).

Składnica Kółek rolniczych w Kamienicy, Sto-

warzyszenie zar. z ogr. por. (skutkiem zamiany na Spółdzielnię).

Spółka spożywcza funkcjonariuszy skarbowych, Stow. zar. z o. por. w Nowym Sączu (z powodu ukończenia likwidacji).

Bazar Chrześcijański w Ciężkowicach, Stow. zar. z ogr. odp.

Spółka Rolna Wadowicka w Wadowicach, Stow. zar. z ogr. odp. (skutkiem zamiany na Spółdzielnię).

Powszechny Zakład kredytowy w Grybowie, Stow. zar. z ogr. por. (z powodu ukończenia likwidacji).

Fabryka masła roślinnego „Hermon“ w Krakowie, Ska z ogr. odp. w likwidacji (skutkiem zwinienia przemysłu).

„Petrolea“ naftowa spółka z ogr. odp. w likwidacji w Krakowie, (skutkiem zwinienia przemysłu).

„Polski przemysł Chemiczny“ Ska z ogr. odp. w Krakowie (skutkiem przeniesienia majątku Spółki wraz z długami na „Tehate“ Towarzystwa dla Handlu, Przemysłu i Rolnictwa — Spółka akcyjna w Warszawie).

„Imperator“ eksport i import — Ska z ogr. odp. w Krakowie (skutkiem zwinienia przemysłu).

Walne Zgromadzenie

Związku Kupców Chrześcijańskich w Białej

odbędzie się

dnia 1-go sierpnia b. r. o godzinie 1-szej
w sali p. Moleckiego w Białej.

Porządek dzienny;

1. Odczytanie protokołu z ostatn. W. Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej.
3. Likwidacja i rozwiązanie Związku.
4. Wnioski.

O ile liczba członków, potrzebna do powzięcia uchwał nie będzie wystarczająca, nastąpi o godzinie 2-jej tegoż dnia Walne Zgromadzenie z tem samym porządkiem dziennym, które bez względu na ilość obecnych członków powzięcie uchwały postanowione na porządku dziennym.

JÓZEF GORECKI

REPREZENTACJA KRAJOWYCH FABRYK

PRZEMYSŁU METALOWEJ

BIURA CENTRALNE i SKŁADY: KRAKÓW

UL. STAROWISŁNA 46.

ADRES TELEGR. „JUGOR KRAKÓW“ TEL. NR 245

POSTARZA NAJLEPSZEJ JAKOŚCI:

• Tłaczyny, druciane, siatki do ogrodzeń
i rafy, drut siarowy i ocynk., liny.
Gwoździe, łancuchy, meble i materace
siatkowe.

• PRODUKTA GÓRNICZO-HUTNICZE.

KSIEGI HANDLOWE

JOURNALE AMERYKAŃSKIE

w wielkim wyborze dostarcza

R. ALEKSANDROWICZ

KRAKÓW, Basztowa 11.

(Gmach Izby Handlowej).

SZKŁO OKIENNE

dachowe i ornamentowe

poleca **I. D. UNGER, Tarnów, Krakowska 2.**

Telefon 43. — Adr. telegr. Unger. Krakowska.

ZASTĘPSTWO SAMOCHODÓW FABRYKI „FIAT“ W TURYNIE

JAN KOWALSKI i Ska

Kraków, ul. Radziwiłłowska 28. Tel. 1253.

Samochody osobowe, ciężarowe, omnibusy i traktory

Mączka odżywcza „PHARMA“ Mączka odżywcza

jest jako preparat naturalny łatwo strawny, o znacznej sile odżywczej
najlepszym środkiem do wykarmienia niemowląt.

Wszędzie do nabycia!

===== Baczyć na markę ochronną obok uwidocznioną =====

Wedle orzeczeń lekarskich, najidealniejszym środkiem przeciw reumatyzmowi stawów, mięśni, nerwobólom, bólowi krzyżów, ischias, porażeniom i t. p. jest

„SAPOMENTHOL MATULI“ Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach.

EUGENIUSZ MATULA fabryka środków leczniczych Ska z ogr. odpow. w Krakowie.